

Prosaiska förklaringar!

Min målsättning under många år har varit att hantera prosan på följande sätt: Först och främst ska texten vara så lättillgänglig (ytligt sett) som någonsin möjligt. Säkra spår av rytm och harmoni hos ordval och meningar ska inte vara svåra att upptäcka. För den som sedan fångats vid läsningen, men inte bryr sig om, eller halkar förbi de fläckar eller ansamlingar av djupare innehåll, tackar jag ändå för uppmärksamheten!

Det är min övertygelse att allt mänskligt liv har rötter, vad vi än gör. Den som förnekar detta måste fråga sig varifrån våra armar och ben, och till och med tankeförmågan kommer. Sedan kan det naturligtvis diskuteras vilka rötter som ger mer och bättre näring än andra...

Ofta pratas det om inspiration och påverkan i konstsammanhang. Jag tror att det kan vara så enkelt, att säger du A så säger jag B. Det ska tolkas just som att B kommer efter A, och vad betyder detta? Jo, om utvecklingen kan liknas vid ett maratonlopp, (eller en symbolisk löprunda över världen, för att tända den olympiska elden, på nästa plats för fysiska utmaningar), då närmar man sig min uppfattning om bakgrunden till mina nedtecknade ansträngningar! Rötterna med andra ord...

I flera år har jag pratat om de jag kallar MIST-pojkarna, det vill säga Molière, Ibsen, Strindberg och Tjechov. Dessa mina vänner har påverkat mig så mycket, plus Willie the Skull, (som Shakespeare fått heta), att jag tidigt beslöt mig för att ta emot facklan från dem, och försöka springa vidare. Naturligtvis med kritiska synpunkter till vännerna här och där på vägen, men ändå: Loppet måste fortsätta och föras framåt, mot ett mål som omöjligen kan bli mer än en hägring. Förhoppningsvis tar löpningen aldrig slut, men den måste tas över av någon annan!

Jag är definitivt inte ödmjuk, ett ord jag skarpt ogillar, men anstränger mig för att vara återhållsam och blygsam, i förhållande till mitt prosaarbete under många tusen arbetstimmar: Varje människa som har denna, (många gånger påfrestande och ibland smärtsamma), ambition inom sitt kompetensområde, förstår vad jag menar. Men att nå insikten om, att den allra viktigaste belöningen för ett väl genomfört arbete, är något så enkelt som den egna tillfredsställelsen med prestationen, det är mycket svårt, (till och med ouppnåeligt), för den så kallade överväldigande majoriteten. Det bästa av allt är alltså: Jag kan uppriktigt förklara att jag är nöjd med mitt arbetes resultat!

När jag nyligen avslutade den kreativa delen (före efterarbetet så att säga) av min fjärde hittills inte offentliggjorda romantext, Yrkesmorden, (en lekfullt tung så kallad thriller), borde det än en gång vara tydligt att jag alltid drivits av idéer i mitt skrivande. Samtidigt oroas jag för att den intresserade läsaren inte observerar humorn och ibland ironin som finns här och där i texterna. Genuin humor är för mig tecken på ett bejakande av livet, och inslag av detta finns att upptäcka i min prosa. Dessa inbakade nyanser fungerar bäst mot en solid fond av allvar!

(2014-10-24)

Matts Göransson

Formulist